

[Nyrup Rasmussen]

seriøst kan stå heroppe og sige, at det forhold, at Københavns Kommune mangler 1,7 mia. kr. til næste år, alene er Københavns Kommunes eget bureaukrati-problem, eller hvad der ellers bliver ført frem af argumenter.

Der er behov for at forstå, at vi må grave dybere, og at vi må prøve at finde holdbare økonomiske løsninger. Vi kan ikke kun, fru Connie Hedegaard, diskutere store, spektakulære projekter, som vi kan love ud, og som vi kan være meget glade for alle sammen; vi må også have fat i Københavns Kommunes økonomi på en fornuftig og holdbar måde. Naturligvis har vi i den sag også et landspolitisk ansvar.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Nu nærmer vi os vel afslutningen på en lang eftermiddags debat om det vigtige emne hovedstadens fremtid.

Der er blevet fremført kritiske vurderinger af udviklingen i København igennem den seneste årrække. Nogle har fremhævet, at det er Københavns egen skyld. Andre har hævdet, at der fra statens side er ydet for svag bistand.

Det kan man selvfølgelig diskutere vidt og bredt, men jeg synes nu ikke, det er så interessant. Jeg tror, det vigtigste er, at vi nu samler os om fremtiden, og at vi ser i øjnene, at der skal en lang række beslutninger til, for at København kommer godt ind i det næste århundrede. Det skal vi forberede nu.

På trods af mange kritiske og knubbede betragtninger tror jeg oprigtigt talt, at vi også i dag skal huske at fremhæve, at København altså er en storby, der har en masse charme. Det er jo en charmerende by. Jamen det siger alle vore nordiske bekendte, når de kommer, og de elsker jo København. Folk, der kommer sydfra i Europa, folk, der kommer fra Amerika, folk, der kommer fra Asien, bliver jo alligevel betaget af denne ejendommelige by, fordi den har en masse charme. Og det har den på trods af de problemer, som præger København.

For København har også sorte pletter. København har manglet udvikling i de sidste 15-20 år. Det er den udvikling, vi nu skal se at få sat sving i.

Hr. Svend Auken fremhævede – med rette, synes jeg – at København skal anstrenge sig for at få etableret en positiv udvikling. Og så siger hr. Svend Auken: På mange måder kan København sikkert lære af den positive udvikling i en

række af vore mindre provinsbyer igennem de seneste år. Det tror jeg er sandt.

Vore provinsbyer, vel ganske særligt i Jylland, har udfoldet en fantastisk opfindsomhed, og de har været enormt utraditionelle – ikke mindst hvad angår etableringen af nye arbejdspladser. Det går stærkt, hvis man kommer på besøg hos en jysk borgmester og man er virksomhedsleder og man siger: Vi har egentlig i tankerne at købe en industrigrund hos jer, men vi lægger vægt på at få hurtigt svar. Hvis det er nødvendigt, får man altså svaret skriftligt, underskrevet af borgmesteren, i løbet af en week-ends tid. Sådan foregår det, og det har bidraget stærkt til den entusiastiske stemning omkring de udviklingsområder i provinsen, som har haft så stor succes i de senere år.

Sådan har det ikke fungeret i København. Det er der mange grunde til. Det skal jeg vende tilbage til.

Jeg tror også, at man på en række af de sociale områder i Københavnsområdet kan lære en del af de utraditionelle løsninger, man er i gang med rundt om i provinsen. Man bryder nye veje. Man hænger ikke fast i det tilvante.

Hr. Svend Auken fremhævede med rette, at København som hovedstad i dag bærer præg af, at der er så mange grupper i lokalbefolkningen, som er passive. For det første er der – det er en særlig karakteristik for København – relativt mange ældre medborgere. Men det egentlige problem består i en for høj arbejdsløshedsprocent, forholdsvis mange bistandsklienter, forholdsvis mange hjemløse.

Nu kan man sige, at det får Københavns Kommune i og for sig økonomisk godtgørelse for i kraft af de udligningsordninger, vi har. Men alligevel: Det præger byens liv. Det bliver tilbage, selv om udligningsordningerne måske fungerer meget godt. Det kan man så i øvrigt altid diskutere, og jeg vil ikke skjule, at jeg er godt tilfreds med, at det ikke har været hovedtænet under dagens debat.

Det havde også været synd og skam. Det, vi taler om i dag, er først og fremmest: Hvad skal der til for at skabe igangsætning i København? Vi kan en anden gang se på, om udligningsordningerne bør ajourføres. Det bliver de jo for resten med jævnlige mellemrum, fordi en række faktorer forskydes.

Det er jo således, at der er en særlig social udligning. Der er en række særlige indtægter